

de que gaudeix qui li consent, pel que s'ha vist, atendre amb malaguanyada llarguesa les despeses d'una campanya electoral que deu esser molt costosa quan no comptant-se amb l'espontània adhesió dels electors, vol guanyar-se a totes passades pels procediments que han estat la principal arma de combat del cadiquisme torrista en les darreres eleccions.

Celebrariem, en interès del propi senyor Umberto, que'l resultat de les eleccions del diumenge li fes obrir els ulls a la realitat. Potser els seus ideals polítics — si és que'n té — no encaixen ben just amb la camaleònica i canallesca política torrista, però és evident que mentres s'el vegi rodejat, protegit, embarcat pel torrisme, mai no serà ben vist pel districte.

Si persisteix en l'erro que l'ha menat a la derrota, pitjor per a ell. Si s'identifica amb la perversa política del grup torrista, s'haurà ben meregut el menyspreu dels ciutadans honrats. Y si s'hi entrega de bona fè — que fora el comble de l'inconciència — després de la *primada* amb que l'han obsequiat, li augurarem que'n serà una víctima.

L'enterro interromput

(Històric)

EL palau de la democràcia està regiament enllumenat. Tot son cants, picament de mans; drincat de vasos i copes rublertes d'exquisit vi, que, com la victòria amb que confian, ja paladejan; tot es alegria, bullici i rialles estridents. Una gentada immensa acull el saló que, amb un lletrero de *Oficinas Electorales*, guarda tots els capdals per a la compra de vots, plans de rodes i totes les artimanyes per a guanyar, encar que'l districte no vulgui que governi gent tant nefasta per a nostre poble, com tampoc jamai pot veurer amb bons ulls al candidat per ells patrocinat, preveient per endavant

cas que surtís, una actuació tan o més desastrosa que sos amics i aconselladors.

En aquest moment arriben notícies d'un dels pobles comarcans; sapigut el resultat tothom crida plè d'entusiasme, no propi, sino l'entusiasme del vi; aplaudiments xardorosos. A fora se sent el pistonetg d'un *auto* que ve de fer rodes i escampar diners a canvi de vots; saltan a terra sos *flamants* viatjers, entrant trionfalment al palau democràtic, amb un certificat d'escrutini, cridant desafortadament amb veu ronca i aiguardentosa: «¡Lligé a l'aigua!» Avalanxa humana vers els hèroes d'aital notícia, demanant-los-hi detalls, genticulant renecs, llensant fenomenals sospirs de satisfacció.

En mitg l'entusiasme començan a fer pintar pissarres, amb lletres ben grosses i llegibles, amb el títol de «¡Lligé a l'aigua!», per a posar als balcons.

Tal com el «Mefistófeles» apareix en escena a la òpera «Faust», en mitg d'una gran fumareda qu'entra pels portals i finestres, precedit d'un gran terratrèmol, fa aparició, com per encant, l'*Óliva*, amb una maleta plena de diners, la millor arma per a fer vots, dibujant-se en sos llavis la rialleta sarcàstica, prelude d'un proper enterro; amb misteri s'apropa als *leaders* mangonejadors de les cireres, ells li diuen quelcom a l'orella; deixa la maleta apressuradament, encar que amb molta recança, perque de tant portarla ja li ha agafat carinyo, i a correuita, atropellant als pacífics vianants, arriba a casa seva, agafa una caixa de morts i se l'emporta cap al palau, perque segons li han dit els capitostos i com ell també creu, i está fermament convenut, tindrà que fer l'enterro d'en Lligé, un enterro de primera classe, amb cotxe de luxe, amb l'orquestra «La Municipal» i fins amb un regitzell de plo-raneres.

Tots els treballs per l'enterro anavan avant, cada un ja estava possessionat del paper corresponent per a representar la farsa d'escarni i ul-